

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Transparency International – Česká republika, o.p.s.**
sídlem Praha 8, Sokolovská 260/143

proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Brno, tř. Jaroše 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

I. Žalovanému se nařizuje, aby přezkoumal v souladu s § 42 správního řádu podnět, který obdržel od žalobce dne 12.1.2017, z hlediska jeho důvodnosti a vyrozuměl žalobce o tom, jestli zahájil řízení z moci úřední nebo jestli neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by byla žalovanému uložena povinnost přezkoumat v souladu s § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), podnět, který obdržel od žalobce dne 12.1.2017, z hlediska jeho důvodnosti a vyrozumět žalobce o tom, zda zahájil řízení z moci úřední nebo zda neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední. Žalobce popisuje, jaký je účel jeho činnosti, a mimo jiné uvádí, že po důkladné analýze přistupuje k podávání podnětů k žalovanému a též provozuje právní poradnu pro veřejnost. Žalobce podle svých tvrzení získal podezření z porušení zákona č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, v konkrétním koncesním řízení a obrátil se s podnětem na žalovaného. Žalovaný však podmínil vyřízení podnětu zaplacením částky 10 000 Kč. Žalobce

tedy spatřuje nezákonný zásah ze strany žalovaného v tom, že žalovaný podmínil vyřízení podnětu zaplacením částky 10 000 Kč; bez jejího zaplacení se žalovaný podnětem věcně nezabýval, a tedy žalobce po podání podnětu nevyrozuměl v souladu s § 42 správního řádu o tom, zda shledal důvody k zahájení správního řízení z moci úřední či nikoli. Tento postup je podle žalobce nezákonným, neboť je v rozporu s § 42 správního řádu. Částka 10 000 Kč je navíc podle žalobce nepřiměřeně vysoká. Opřel-li žalovaný svůj postup o § 259 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), pak § 259 ZZVZ se dostal do kolize s § 42 správního řádu a žalobce má za to, že § 259 ZZVZ není v souladu s ústavním pořádkem. Ohledně poplatku ve výši 10 000 Kč nelze podle žalobce využít upuštění od zaplacení či jeho snížení, tento poplatek nemá v českém právním řádu obdobu a žalobce pochybuje i o jeho účelnosti.

2. Žalovaný rozhodně skutkové okolnosti ohledně podání a formálního (ne)vyřízení podnětu na základě § 259 ZZVZ, jak je popisuje žalobce, nepochybně, má však za to, že nebyl-li ze strany žalobce zaplacen poplatek ve výši 10 000 Kč, neměl být podnět v souladu s § 259 odst. 4 ZZVZ vyřizován, a tedy žádnou povinnost vyrozumět žalobce ve smyslu § 42 správního řádu žalovaný neměl. Ustanovení § 259 ZZVZ je podle žalovaného právní normou speciální k § 42 správního řádu. Žaloba byla podle žalovaného podána pouze proto, aby iniciovala přezkum ústavnosti § 259 ZZVZ, přitom žalovanému nepřísluší hodnotit politickou či koncepční vhodnost tohoto ustanovení, žalovaný nemá ani prostor k jakémukoli správnímu uvážení. Zavedení poplatku bylo podle žalovaného „narovnáním situace“. Žalovaný tedy navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

3. Zdejší soud rozsudkem č.j. 62 A 82/2017-169 ze dne 7.6.2017 žalobu zamítl. Nejvyšší správní soud poté rozsudkem č.j. 3 As 184/2017-73 ze dne 17.1.2019 zamítl kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku. Poté Ústavní soud k ústavní stížnosti žalobce nejprve nálezem sp. zn. Pl. ÚS 7/19 ze dne 30.10.2019 konstatoval protiústavnost § 259 ZZVZ a poté nálezem sp. zn. II. ÚS 1270/19 ze dne 19.11.2019 konstatoval, že uvedenými předcházejícími rozsudky zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu byl porušen čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, a uvedené předcházející rozsudky zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu zrušil. Tím se věc dostala znovu před soud zdejší.

4. Ústavní soud v nálezu sp. zn. II. ÚS 1270/19 ze dne 19.11.2019 konstatoval, že bylo (nejprve žalovaným a poté zdejším soudem a Nejvyšším správním soudem) aplikováno protiústavní ustanovení § 259 ZZVZ, v důsledku čehož žalobcův podnět, v jehož nevyřízení žalobce shledává nezákonný zásah žalovaného, nebyl nijak vyřízen, a dovodil, že v důsledku derogace § 259 ZZVZ a v důsledku zrušení uvedených rozsudků zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu se bude muset žalovaný seznámit s obsahem podnětu žalobce a postupovat podle obecné úpravy (zejména § 249 ZZVZ); po zrušení povinnosti uhradit poplatek za podnět má totiž žalovaný podle § 249 ZZVZ povinnost zabývat se i obsahem podnětu, zda z něj vyplývají skutečnosti vedoucí k případnému zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední.

5. Už právě uvedené, především pak pokyn Ústavního soudu ohledně povinnosti žalovaného zabývat se obsahem podnětu žalobce ze dne 12.1.2017, a to i bez zaplacení poplatku podle protiústavního (zrušeného) § 259 ZZVZ, vede zdejší soud k nutnosti žalobě vyhovět. Proto zdejší soud vyhověl žalobci v jeho žalobním petitu a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.r.s. rozhodl, že žalovanému se nařizuje, aby přezkoumal v souladu s § 42 správního řádu podnět, který obdržel od žalobce dne 12.1.2017, z hlediska jeho důvodnosti a vyrozuměl žalobce

o tom, jestli zahájil řízení z moci úřední nebo jestli neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední.

6. Žalobce byl nakonec ve věci úspěšným účastníkem, žalovaný nikoli. Žalobci vznikly náklady na zaplacený soudní poplatek za žalobu (2 000 Kč) a za kasační stížnost proti předchozímu rozsudku zdejšího soudu (5 000 Kč), a proto zdejší soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. (částečně za analogické aplikace § 110 odst. 3 s.ř.s.) žalovanému uložil povinnost tyto náklady žalobci v celkové výši 7 000 Kč nahradit ve stanovené lhůtě. Žalovaný právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. prosince 2019

David Raus v.r.
předseda senátu